

Wyrok z dnia 7 kwietnia 1999 r.

I PKN 644/98

Wystąpienie pracownika do sądu z powództwem o uchylenie bezprawnie nałożonej kary porządkowej może nastąpić tylko po wyczerpaniu postępowania wewnątrzzakładowego, to jest po wniesieniu w terminie sprzeciwu do pracodawcy.

Przewodniczący: SSN Walerian Sanetra , Sędziowie SN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 1999 r. sprawy z powództwa Lecha B. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu ZOZ w L. o uchylenie kary nagany, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu z dnia 17 września 1998 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Lipnie wyrokiem z dnia 27 maja 1998 r. uchylił karę nagany udzieloną powodowi Lechowi B. - p.o. ordynatora Oddziału Położniczo-Ginekologicznemu ZOZ w L. przez pełniącego obowiązki dyrektora pozwanego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L. Sąd ustalił, że pismem z dnia 2 kwietnia 1998 r. strona pozwana udzieliła powodowi bez jego wysłuchania kary nagany po upływie 2 tygodni od zwrócenia powodowi uwagi na niewłaściwe używanie pieczętki ordynatora (którym był w okresie od 7 grudnia 1984 r. do 7 listopada 1994 r.). Wezwanie powoda na dzień 2 kwietnia 1998 r. miało bowiem jedynie na celu wręczenie mu pisma z udzieloną wcześniej karą nagany, a więc z naruszeniem art. 109¹ KP. Powód nie przyjął jednak tego pisma, więc doręczono mu następne pismo strony pozwanej z

dnia 7 kwietnia 1998 r., potwierdzające udzieloną uprzednio karę i z pouczeniem o prawie złożenia sprzeciwu. Powód złożył sprzeciw w dniu 14 kwietnia 1998 r., który został odrzucony przez stronę pozwaną w dniu 27 kwietnia 1998 r.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu wyrokiem z dnia 17 września 1998 r. oddalił apelację strony pozwanej i podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że strona pozwana udzielając powodowi przedmiotowej kary porządkowej naruszyła art. 109 § 2 KP, gdyż uprzednio nie wysłuchano pracownika.

Pełnomocnik strony pozwanej zaskarżył kasacją powyższy wyrok, zarzucając naruszenie prawa materialnego: art. 109 § 2 , 108 § 1 KP i niezastosowanie art. 112 § 1 KP oraz przepisów postępowania art. 233 § 1 KPC, polegające na błędnym przyjęciu, że do ukarania nie doszło w dniu 2 kwietnia 1998 r., ale w dniu 7 kwietnia 1998 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepisy Kodeksu pracy przewidują możliwość ukarania pracownika jedną z kar porządkowych, to jest karą upomnienia lub karą nagany, w ciągu 2 tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu przez pracownika obowiązku pracowniczego. Kara ta może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika (art. 109 § 1 i 2 KP). Trafnie zatem przyjęły Sądy obu instancji, że ukaranie pracownika może nastąpić jedynie po uprzednim jego wysłuchaniu. Zatem próba wysłuchania pracownika po podjętej decyzji o ukaraniu narusza art. 109 § 2 KP.

Wymaga jednak zauważenia, że naruszenie powyższego przepisu może pracownik podnieść w sprzeciwie wniesionym w ciągu 7 dni od dnia zawiadomienia go o ukaraniu. Kasacja strony pozwanej jest więc uzasadniona, ponieważ trafnie podniosła, iż Sądy obu instancji nie zbadały w sprawie, czy powód zachował, przewidziany w art. 112 § 1 KP termin do złożenia sprzeciwu od nałożonej kary porządkowej. Stosownie do art. 110 KP o zastosowanej karze pracodawca zawiadamia pracownika na piśmie i od daty tego zawiadomienia liczy się 7-dniowy termin do wniesienia sprzeciwu. W przedmiotowej sprawie brak jest dostatecznego wyjaśnienia daty poinformowania powoda o ukaraniu karą nagany, wymaga zatem dokonania ustaleń faktycznych, czy stało się to w dniu 2, czy 7 kwietnia 1998 r. Prawo bowiem wystąpienia pracownika do sądu z powództwem o uchylenie bezprawnie nałożonej kary może

nastąpić tylko po wyczerpaniu postępowania wewnątrzzakładowego, to jest po wniesieniu w terminie sprzeciwu do pracodawcy.

Z powyższych względów i na podstawie art. 393¹³ KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====